

Osecký zpravodaj

ROČNÍK 2010 / č. 2-3 • Pov. MK ČR E 16359 • vydává: OÚ Osek u Rokycan • ZDARMA

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

v závěrečném dvojčísle Oseckého zpravodaje ve volebním období 2006 - 2010 bych rád zrekapituloval práci obecního úřadu i zastupitelstva obce. Nejprve k zastupitelstvu obce. Podle jednacího řádu se scházelo zastupitelstvo obce v intervalu osmi týdnů, v případě nutnosti projednání neodkladných záležitostí bylo svoláno na mimořádné jednání. Díky Vám, voličům mělo rozhodující většinu v zastupitelstvu sdružení nezávislých kandidátů, z nichž mnozí již pracovali v předchozích zastupitelstvech a kteří bez ohledu na svůj volný čas byli ochotni kdykoli přiložit ruku k dílu ve prospěch rozvoje obce. Nejde zde vyjmenovat všechny, možná bych na někoho či něco zapomněl, ale jedno jméno za všechny zveřejnit musím, a to paní Evu Dudlovou, která organizuje setkání s dárci krve, vítání občánků a společně s paní Šneberkovou a Moulisovou navštěvují seniory jubilanty s dárkovými balíčky. Na straně druhé několik opozičních zastupitelů, kteří v zastupitelstvu zasedali, docházelo pouze na jednání zastupitelstva a mírně řečeno kromě pomluv a dezinformací šířených mezi spoluobčany se ke společnému dílu nepřipojilo. Ale takto asi funguje opozice všeobecně. Každopádně politikaření a mocenské boje podle mého názoru na vesnici nepatří. Během posledního volebního období jsme se několikrát při žádosti o dotace z evropských fondů přesvědčili, že kromě krajského úřadu nám nikdo jiný nepomůže a musíme se spolehnout sami na sebe, na svůj rozpočet a na odpovědné a hospodárné rozhodování, kam prostředky z rozpočtu nasměrujeme. Mým hlavním cílem v uplynulém období byla oprava rozbitých místních komunikací, realizace vlastního systému zásobování pitnou vodou tak, abychom nebyli závislí na jediném prameništi v Habru, a v neposlední řadě celkový upravený vzhled obce a péče o obecní majetek. Při plnění těchto úkolů mi obětavě a mnohdy nad rámec svých povinností pomáhali bez rozdílu všichni zaměstnanci jak obecního úřadu, tak pracovní čety.

Pro Vaši informaci jsem sestavil přehled akcí, uskutečněných v období let 2006 až 2010.

Místní komunikace:

V Oseku bylo opraveno čtrnáct jednotlivých ulic a návěs v celkové délce cca čtyři tisíce metrů a místní komunikace z Vitinky do Nového Dvora v délce jednoho kilometru. Při těchto akcích bylo opraveno i několik kanalizačních šachet a v ulici z návsi směrem ke hřbitovu bylo položeno osmdesát metrů kanalizace nové.

Na úseku vodního hospodářství jsme získali darem lokální vodovodní systém pro bývalý zemědělský areál a vepřín ve Volduchách od firmy Tekro, který jsme v první etapě propojili s přerušovacím vodojemem v Oseku a získali tak denně sedmdesát kubických metrů surové vody, zároveň jsme v přerušovacím vodojemu Osek instalovali

novou úpravnu vody o kapacitě dva vteřinové litry. Na tento systém v současné době připojujeme dva vrty získané v Oseku o kapacitě 4 l/s. Ty by měly zajistit do budoucna dostatek vody pro Osek a zároveň nezávislost na vodě z Volduch. V každém případě zůstanou oba vodovody propojené, aby byla možná vzájemná výpomoc v době sucha či při poruchách na vodovodní síti. Současně byl položen i vodovodní řad z Vitinky do Hudlic, kde bude připojeno šest nemovitostí. Všechny tyto akce jsme zajišťovali vlastními silami, dodavatelsky se podílela pouze firma Lukeš - zemní práce Volduchy. Při pokládání potrubí v Habru (330 m) nám velice pomohli dobrovolní hasiči z Volduch, při pokládce potrubí mezi vodojemy (650 m) a nouzovém zásobování vodou pak zaslouží absolutorium naši dobrovolní hasiči a četa obecního úřadu. Pokládku potrubí z Oseka k vrtu u Panenky Marie

a v Hudlicích pomohla realizovat obecní četa (celková délka pokládky k Panence Marii a v Hudlicích činila přibližně 1800 metrů).

V rámci budování nového systému bylo nutné vybudovat nové přípojky el. energie jak k nové úpravně, tak k nově získaným zdrojům u statku, a dále vykoupit el. přípojku k vrtu u Panenky Marie. Obecní četa oplotila jímací studnu a čerpací stanici vodovodu Vitinka.

Proti přívalové vodě byly v Novém Dvoře na dvou místních komunikacích položeny žlaby odvádějící vodu přitékající z lesa.

Péče o majetek a veřejná prostranství:

V budově obecního úřadu bylo realizováno několik významných akcí a to: vybudování ordinace dětské lékařky, obřadní síně, kde probíhají jednak společenské akce jako vítání nově narozených občánků obce, setkání s dárci krve, svatby a dále i jednání zastupitelstva a v neposlední řadě i reorganizace prostor obecního úřadu, tak aby lépe vyhovovaly službám pro občany. Dále byla vyměněna okna a budova pak dostala i nový kabát.

Podstatných změn doznala i budova základní a mateřské školy. V základní škole proběhla výměna oken, rekonstrukce podlah ve dvou třídách v prvním patře, byla položena nová krytina na střeše školy, demolici starých dílen zajistili naši dobrovolní hasiči.

Vůbec základní škola doznala v modernizaci prostředí i výuky značného pokroku. Děk za to patří paní ředitelce Lepeškové a kolektivu jak pedagogů, tak ostatních zaměstnanců školy.

Rovněž v budově mateřské školy proběhly během letošních prázdnin rozsáhlé úpravy, které byly vyvolány zvýšeným požadavkem na umístění dětí v tomto předškolním zařízení. Byla vyměněna okna, rozvody vody a upraveny kanalizační svody. Zároveň byl pro školku instalován nový plynový ohřívač vody. Za bezchybné provedení oprav patří dík řemeslníkům z naší obce a to pánům Františku Pokštevovi, Ladislavu Hodinovi, Josefu Švarcovi a Jardovi Košařovi. Projektovou dokumentaci a úkony spojené s povolením úprav zajistil pan Vladi-

mír Janout. Technickou pomoc a likvidaci vybouraného materiálu zajistila pracovní četa.

V budově hasičárny došlo k úpravě klubovny v prvním patře, kde byla instalována nová okna, nahrazeno neekonomické akumulární vytápění křbovými kamny a položena nová podlaha. Veškeré práce provedli hasiči vlastními silami.

Rovněž v kulturním zařízení ve Vitince byla provedena výměna topení (akumulární nahrazeno plynovým), v klubovém zařízení byla osazena křbová kamna a byly vyměněny okapy.

S pomocí dotace od krajského úřadu byly opraveny kapličky na Vitince a u kostela v Oseku.

Samostatnou kapitolou a bez nadsázky chloubou naší obce, co se týká upravenosti a vzhledu, jsou: místní hřbitov, náves a lesopark Kamýk, na jejichž vybudování a údržbě má rozhodující zásluhu naše pracovní četa.

Na hřbitově byla vybudována vsypová loučka, opravena omítka márnice a hřbitovní zdi, upraven urnový háj, kde byly položeny nové chodníky a upravena zeleň. Pravidelné sekání a úklid se pak stará o to, aby toto pietní místo polahodilo oku a vnašelo klid a mír do duše návštěvníků přicházejících k místu posledního odpočinku svých blízkých.

Úprava návsi začala opravou rybníčka Pastušky a odvodněním prostranství, následně byl položen kabel veřejného osvětlení, byly vybudovány chodníky a v poslední fázi byla provedena výsadba zeleně. Při opravě komunikací byl pak upraven i prostor okolo sochy sv. Jana Nepomuckého.

Proměna Kamýku byla zahájena směnou pozemku pod zříceninou za pozemek okolo jezírka s panem Malechou. V první fázi byly odstraněny náletové porosty, které tvořily hustý podrost, posléze suché a napadené stromy, zpevnila a rozšířila se pěšina, obnovila se elektrická přípojka a nainstalovala se nová světla. Na závěr proběhly terénní a parkové úpravy. Na úklidových pracích spolupracovala o sobotách

řada občanů naší obce. Výsledek si pochvalují nejen obyvatelé bezprostředně bydlicí v této lokalitě, ale i množství návštěvníků z blízkého i dalekého okolí.

Z ostatních akcí bych pak už jen vyjmenoval vybudování sběrného dvora a kompostárny nad roklí, nové osvětlení v Hudlicích, rekonstrukci veřejného osvětlení ke statku, výměnu šedesáti světél veřejného osvětlení za nová s úspornými tlumivkami, osazení informačních turistických tabulí (tři na Oseku, jeden ve Vitince). Obec nezapomíná ani na neziskové a sportovní organizace, kterým

každoročně nemalou částkou přispívá na činnost (ochráncům přírody, zdravotně postiženým, nevidomým a slabozrakým, farnosti na opravu varhan, nemocnici Rokycany, záchranné službě, místnímu Sokolu, který obdržel za poslední volební období částku 508.000 korun, atd.).

Nesmím zapomenout na podporu ze strany Plzeňského kraje a Úřadu práce Rokycany, které poskytly za uplynulé volební období obci dotační podporu ve výši 1.644.261,- Kč na opravu školy, obecního úřadu, rybníka Pastušky a na mzdy sezonních pracovníků obecní čty.

Co říci závěrem, snad jen požádat naše spoluobčany, aby se zúčastnili komunálních voleb, pokud jim není dění v obci lhostejné, a posoudili práci jednotlivých zastupitelů v minulém období. Vždyť například na úseku likvidace komunálního odpadu byla na podnět opozičních zastupitelů snížena částka v rozpočtu o sto tisíc korun. Proto musíme v rámci šetření upustit od rozmístění kontejnerů na podzimní úklid. Přistavování kontejnerů ve sběrném dvoře zatím zůstane. Pokud bychom v této politice do budoucna pokračovali, zavede se podobný systém jako v některých okolních obcích, kde vyváží popelnice jedenkrát za čtrnáct dní všem a kontejner jedenkrát za měsíc s tím, že když dojde k naplnění, odvezou si lidé, na které se nedostalo, svůj odpad zase domů a za měsíc si musí přivstat.

Děkuji Vám za dosavadní podporu a spolupráci, bez níž se pracovat nedá.

Jaroslav Peroutka

Společenská kronika obce

Komise pro občanské záležitosti

Jubilanti:

Květen 2010:

Marie Borečková, Vitinka 44 (84), Jana Cafourková, Osek 330 (70)

Červen 2010:

Alice Segmüllerová, Osek 180 (75), Jan Hejsek, Osek 164 (81), Jiří Liška, Osek 5 (70), Milada Černá, Domov Harmonie Mirošov (90), Jaroslava Hasalová, Domov pro seniory u sv. Pavla Rokycany (84), Václav Fakan, Vitinka 52 (82), Věra Jíchová, Osek 84 (81), Věra Fakanová, Vitinka 52 (70)

Červenec 2010:

František Lokajčíček, Osek 216 (83), Zdenka Brandtnerová, Domov Harmonie Mirošov (81), Vlasta Pelcová, Osek 154 (82), Josef Košař, Osek 254 (85), František Farský, Osek 77 (83)

Srpen 2010:

Josef Hlaváč, Osek 131 (70), Ludmila Houšková, Osek 224 (70)

Září 2010:

Josefa Aubrechtová, Vitinka 21 (87), Jaroslava Bradová, Vitinka 10 (87),

Josef Šůcha, Osek 39 (80), Libuše Kemenyová, Osek 171 (70), Jan Šnajdr, Vitinka 4 (85)

Setkání s dárci krve

Dne 19. 6. 2010 se v obřadní síni obecního úřadu uskutečnilo setkání s dárci krve.

Z pozvaných jednatřiceti dárců, kteří v roce 2009 darovali krev, se zúčastnilo patnáct. Starosta obce Jaroslav Peroutka přítomným poděkoval a předal pětisetkorunové poukázky na nákup zboží. Program byl doplněn vystoupením žáků ze Základní školy v Oseku.

V roce 2009 darovali krev následující dárce (v závorce je uveden celkový počet odběrů): Eva Bohuslavová (7), Miroslav Brož (1), Bc. Jolana Číhová (15), Petr Diepold (13), Dušan Fišer (51), Blanka Fišerová (45), Eliška Hirmanová (52), Ing. Pavel Horešovský (49), Petra Jelínková (11), Alena Marečková (16), Stanislav Marek (61), Stanislava Marková (44), Lenka Marková (2), Pavel Monhart (62), Anna Mošnová (36), Jana Oliberiusová (14), Ivan Oravec (38), Ondřej Oravec (2), Karel Paum (14), Jaroslava Pokšťeflová (69), Iva Pokšťeflová (24), Miroslav Rybář (51), Petr Straka (34), Eva Straková (4), Josef Sýkora (10), Ladislav Šůcha (69), Kamila Trykarová (11), Martina Veselá (7), PhDr. Zdeněk Veselý (13), Vlastimil Aubrecht (73), Zdeněk Benda (75).

Eva Dudlová

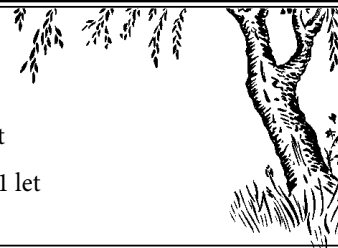

Narodili se:

8. 3. 2010	Lukáš Kadleček
19. 3. 2010	Anežka Sommrová
6. 5. 2010	Václav Herajt
24. 5. 2010	Jáchym Kuchler
1.7.2010	Bára Šmídová

Opustili nás:

12. 5. 2010	Václav Brejcha, 81 let
2. 9. 2010	Bedřich Kopecký, 61 let

POVODNĚ 2010 V HEŘMANICÍCH

Vážení spoluobčané, 12. a 13. srpna 2010 byla v obcích Osek a Volduchy uspořádána veřejná sbírka na pomoc občanům ze zaplavené vesnice Heřmanice v Libereckém kraji. Na obecních úřadech Vašich obcí se v pátek 13. 8. 2010 nashromáždilo velké množství dezinfekčních, úklidových prostředků a náradí, které jsme s kolegy v odpoledních hodinách naložili na nákladní automobil Avia společně se smykovým nakladačem UNC 060 a vše připravili na noční sobotní odjezd do této lokality.

Co tomu předcházelo:

Jak asi všichni víte, povodně udeřily v srpnu opět na několika místech naší republiky. Já a pár mých zaměstnanců a kolegů jsme po zhlédnutí krátkých televizních příspěvků dospěli k rozhodnutí, že bychom mohli nabídnout pomoc vlastními silami a technikou.

V pátek 6. 8. 2010 jsem přihlásil do Krizového centra Libereckého kraje naši firmu s rozpisem techniky a počtem lidí. V úterý mě kontaktoval sekretariát Libereckého kraje s upřesněním údajů, ale žádná konkrétní informace o odjezdu nepadla. Ve středu mě kontaktoval pan Stanislav Pořízek (hasič ve výslužbě), že se dozvěděl o naší iniciativě a že ví o konkrétním místě naší možné pomoci – a tak bylo rozhodnuto, kam pojedeme – „Heřmanice“.

Po tomto rozhodnutí jsem kontaktoval starostu Oseka pana Peoutku a starostku Volduch paní Kodlovou, informoval je o našem záměru a poprosil je o pomoc ze strany obou obcí ve zprostředkování veřejné sbírky pro obyvatele obce Heřmanice. Vše jsem také přednesl v podvečer zastupitelům při veřejném zasedání obou obcí.

V pátek ráno jsem objel několik spřátelených firem s prosbou o materiální podporu našeho výjezdu a byl jsem mile překvapen:

Kolektiv zaměstnanců stavebnin S+H Rokycany nás vybavil kolečky, lopatami, krumpáči, rukavicemi, košťaty.

Pan Pacovský Josef – betonárka Rokycany - 60 litrů nafty

Pan Lukeš Karel – zemní práce - 20 litrů nafty

Autoopravna DOFI Rokycany nám dodala hydraulický olej

Hasiči Osek – 20 litrů nafty

Cesta a samotná práce v Heřmanicích:

V sobotu ráno ve 3,00 hodiny odjíždíme s naloženým nákladním automobilem a devítimístným osobním automobilem směr Heřmanice. Po 220km zastavujeme v obci Chrastava, kde již ráno v 6,00 hodin funguje obchod s potravinami a u budovy školy, ze které se stalo krizové centrum, vyčkáváme na příjezd zástupce obce Heřmanice, aby nás oklikou dovedl do vesnice - hlavní příjezd není, most byl stržen. Po příjezdu do Heřmanic se rozkoukáváme a já hledám nějaké zástupce, kteří vše organizují. Vydatně prší. Z vojenských stánů na kopci u obecního úřadu postupně vylézají dobrovolníci a hasiči a jdou se nasnídat do provizorních přístřešků, kde jim další dobrovolníci mile chystají snídani, všude bláto a louže.

V 8,00 hodin se v patře starší budovy obecního úřadu, kde všude, kam se podívám, samé balené vody, konzervy a dezinfekční prostředky, snažím proplést do místnosti, kde se schází zástupci hasičů, vojáků a dobrovolníků, pro rozdělení úkolů na den. Dostáváme přiděleno čistit vesnici od železa a komunálních odpadků, případně na žádost jednotlivých pracovních čet a místních občanů provádět práce smykovým nakladačem UNC. Vyrážíme na konec vesnice, který je přímo na státní hranici s Polskem, a začínáme nakládat železný odpad vyházený u hlavní silnice (bývalé silnice, z poloviny bez asfaltového povrchu). Po uklizení určitého úseku se vracíme zpět a nakládáme komunální odpad, ale železný odpad opět začíná u silnice přibývat.

První den jsme dojeli tak do jedné třetiny obce a několikrát jsme začínali znovu. UNC nakladačem jezdím bez přestávky a mezi nakládáním těžších předmětů zavážím místním občanům na dvorcích různé jámy, ani nevím a neptám se po čem... Strašné. Celou dobu jezdíme kolem tří z poloviny rozbořených domů a dozvídáme se o několika domech, které tu již nestojí. Nevíme, kde vůbec mohly stát...

Tuto činnost opakujeme po celé tři dny našeho pobytu zde, až v pondělí bylo již nějaký kus práce za námi vidět. Ostatní dobrovolníci a hrstka vojáků nakládali poražené stromy a naplavené dřevo do kontejnerů. Hasiči neustále někde čerpali sklepy a dezinfikovali domy.

Všude byli neustále přítomni likvidátoři pojištěn, neustále vesnici procházeli policisté a celní správa a také občas nějakí lidé, kteří nás všechny drze fotili a akorát se pletli...

Pracovali jsme po celé dva dny od 8,00 do 18.00 hodin a v pondělí do 14,00 hodin.

Při tom všem šíleném shonu a neštěstí byla na konci jedné postranní uličky v kopci nezasažená budova celní správy, kde mohli všichni dobrovolníci a místní občané v klidu poobědvat a navečeřet se (díky sponzorům, kteří denně dováželi spoustu potravin, ovoce a nápojů) a také v mobilních stanech vojáků osprchovat (jediné místo, kde tekla voda, a teplá), WC byla po vesnici rozmístěna pouze mobilní.

První den jsme z nedostatku míst na spaní v budově obecního úřadu spali ve vojenském stanu mezi oblečením z humanitárních sbírek a druhý den nám byl jedním velitelem celníků nabídnut nocleh v pokojích uvolněných po celnících.

V pondělí jsme v odpoledních hodinách naložili UNC nakladačem s proraženým kolem, očistili Avii a trochu poklidili osobní automobil, protože tolik chlapů s různým nářadím a zavazadly, které si nemohli vybalit, za tři dny trochu nepořádku v autě nadělá, a vyrazili docela vyčerpaní k domovu.

Je neuvěřitelné, co dokáže voda napáchat v malém okamžiku a je nepředstavitelné se bez ní obejít. Nikomu bych nepřál zažít to, co museli prožívat takto postižení lidé. Jen my za tak málo dní jsme si museli zvyknout, že možnost osobní hygieny nebo možnost se najíst teplého jídla byla vzdálena třeba i jeden kilometr.

Závěrem bych chtěl hlavně poděkovat svým přátelům a kolegům, kteří se této akce zúčastnili:

Jiří Bohuslav – Volduchy
Miloslav Aubrecht – Volduchy
Petr Černík – Volduchy
Rostislav Kesner – Volduchy
Jakub Kesner – Osek (student)
Karel Jakubek - Rokycany
Pavel Kula st. – Rokycany
Pavel Kula ml. – Rokycany

Dále všem, kteří nám poskytli materiální pomoc, a Vám všem spoluobčanům za materiální pomoc, kterou jste dodali do veřejné sbírky.

Lubomír Kesner ml.
Osek 152, 723 212 994

ZŠ a MŠ OSEK

Přestavba MŠ

Po březnovém zápisu bylo jasné, že současná kapacita mateřské školy nebude stačit ani pro osecké děti. Jelikož jsem chtěla vyhovět rodičům, rozpoutala jsem maraton papírování a žádostí k povolení navýšení kapacity. Před začátkem prázdnin bylo všechno schválené, ale to hlavní teprve začalo. Z hygienických důvodů jsme museli předělat celé sociální zařízení, kam se kromě nového obložení přidala WC a umyvadla. Z provozních důvodů se třída a ložnice oddělily posuvnými dveřmi a děti z nově vzniklé třídy obědvají ve školní jídelně. Z bezpečnostních důvodů se musel z nové třídy vybudovat únikový východ pro děti. Do toho se v celém prvním patře měnila okna. A to nemluvíme

o dalším vybavení třídy. Všechno se muselo stihnout během prázdnin.

Doufám, že rodiče pochopili, proč jsem mateřskou školu z provozních důvodů na celé prázdniny zavřela. Kolaudace proběhla 31. 8. a jen tak mohly 1. září dětičky do mateřské školy nastoupit. Vše se podařilo jen díky obětavé práci a pomoci všech zúčastněných - Obecního úřadu Osek, p. Pokštefla, p. Hodiny, p. Švarce, p. Košaře, obecní čtyři pod vedením p. Sommera, učitelka MŠ a provozních zaměstnanců. Přestavba mateřské školy z nás vysála nejen mnoho finančních prostředků, ale i sil a nervů. Stále věřím, že investovat do dětí se vždy vyplatí. Svým způsobem jsem ráda, že prázdniny skončily a vše se vrátilo do vyjetých kolejí.

Mgr. Irena Lapešková ředitelka školy

Školka v ZOO

Hezký dárek dostaly děti z mateřské školy na konci školního roku. Za pilný celoroční sběr suchého pečiva pro Záchranou stanici živočichů v Rokycanech obdržely výlet do plzeňské ZOO.

Celou akci zorganizoval p. Pavel Moulis. Osobně děti doprovodil do ZOO, zajistil průvodce s působivým výkladem a zaplatil dětem vstupné i dopravu autobusem.

Celé dopoledne se děti procházely po areálu plzeňské ZOO. Počasí jim přálo a viděly mnoho exotických zvířat. Zajímavý výlet bude jistě pro děti dobrou motivací v novém školním roce. Od září budou celé rodiny dětí pokračovat ve sběru suchého pečiva pro zraněná a opuštěná zvířata.

Školní výlet na Šumavu

16. 6. 2010 jeli žáci VI. a VII. třídy na školní výlet. Nejdříve jsme zamířili na hrad Velhartice, kde jsme se v rámci prohlídky prošli po unikátním mostě. Po Velharticích nás autobus odvezl na Antýgl, odkud jsme se vydali podél řeky Vydry na Čenkovu pilu. Cestou jsme obdivovali mohutné balvany v toku řeky a při zastávce v Turnerově chatě, jsme po krátkém občerstvení, veškerou pozornost věnovali vydrě říční – Vydrýskovi, která je hrdinkou známého večerníčku. Cestou jsme sice trochu zmokli, ale zážitky, které jsme si dovezli domů, stojí za to.

„JÁ JAKO OBČAN OBCE“

Tak zní zahajovací téma ve výchově k občanství v 9. třídě. Aby bylo učení ve spojení se skutečným životem, navštívili žáci 9. ročníku ve čtvrtek 9. 9. 2010 Obecní úřad v Oseku, kde besedovali se starostou obce panem Jaroslavem Peroutkou. Získali zde například informace o správě obce, komunálních volbách, obecním rozpočtu, územním plánu a investičních záměrech. Dostalo se jim i podrobných odpovědí na dotazy. Děkujeme panu starostovi za jeho ochotu a vstřícnost.

Klub důchodců

Je tu další rok a náš klub důchodců se začíná rozjíždět, a to tak, že se vydáváme do naší stovčaté matičky Prahy. Město Praha podle pověsti založila moudrá kněžna Libuše, manželka Přemysla Oráče, zakladatelka rodu. O jeho počátcích se můžeme pouze dohadovat. S naprostou přesností však víme, že se jeho vláda udržela v našich zemích několik set let, a to až do 4. srpna 1306, kdy byl v Olomouci zavražděn Václav III. Dnes se rozkládá Praha na 496 čtverečních kilometrech a má 1.237.893 obyvatel. Ale dost historie. Z toho, co nám Praha nabízí, jsme kapku prošli i my.

20. května v sedm hodin nás autobus vzl do Prahy a my stojíme v devět hodin na Václavském náměstí s naší průvodkyní paní Cajthámlovou. Naše putování může začít. Jako první velká zastávka nás očekává Staré Město s radnicí a Pražským orlojem. Rovněž sklepení radnice, kde byl příjemný chládek. Dozvěděli jsme se zase kousek historie a také poutavé vyprávění o Pražském orloji. Bylo poledne a nás čekal chutný oběd, kde bylo vše připraveno. Po obědě a hlavně po odpočinku pokračovalo naše putování procházkou po Židovském městě, kde se najednou z ničeho nic před námi objevil vrchní rabín Karol Efroim Sidon. Je to pořádný kus chlapa. Naše cesta vedla dále přes Karlův most na Kampu. Zde bylo malé zastavení, abychom si prohlédli, kam až sahala voda při povodni. Pak už vzhůru na Petřín lanovkou, a to bylo zakončení našeho putování. Odtud už jen cestou dolů, kde na nás čekal autobus a naše unavená těla odvezl domů.

Další naše kulturní akce byl výlet do divadla na operetu Polská krev. A tak 6. června v Hudebním divadle Karlín v Praze naši důchodci zhlédli toto dílo Oskara Nedbala.

I přesto, že bylo venku pěkné teplo, v příjemném prostředí divadla při pěkné hudbě se zapomene na to, že je venku opravdu teplý den.

Příště se Vám zase ozvu, až bude po prázdninách. Už máme další plán, kam zase vyrazíme.

Zatím se s Vámi loučí Vaše spoluobčanka V. Havlová.

Sousedské posezení už počtvrté

Sbor dobrovolných hasičů ve Vitince pořádal v sobotu 12. června 2010 v Kulturním zařízení ve Vitince v pořadí již čtvrtý ročník sousedského posezení. K tanci i poslechu již tradičně hrál populární muzikant Antonín Totzauer ze Stupna.

Sousedské posezení je vždy spojené se soutěži v přípravě pokrmů a dalšími soutěži, které připravují mladí členové Sboru dobrovolných hasičů ve Vitince. Na prvním setkání před třemi roky se soutěžilo o nejlepší sladkost, v dalším roce o nejlepší slané pečivo a v červnu v loňském roce se soutěžilo o nejlepší vánoční cukroví. V letošním ročníku byla vyhlášena soutěž o nejchutnější jednohubky. Všichni již vědí, že musí do soutěže vymyslet, připravit a přinést tři malé kousky pro hodnotící porotu a zbytek si přinesou na stůl.

Letošní porota ve složení Zdeněk Vlček, Dagmar Kellnerová ml. a Pavel Moureček (na snímku zleva) měla nelehký úkol, neboť se do soutěže přihlásilo celkem 20 soutěžících. Také již tradičně, jako každý tento večer, moderoval František Aubrecht ml. (na snímku v klobouku), který o půlnoci vyhlásil vítěze všech soutěží. Vítězem celovečerního rébusu se stal Filip Hlásek, v soutěži „židlovana“ zvítězil Michal Malý s Adélkou. V soutěži o nejchutnější jednohubku se na třetím místě umístila Šárka Šuchová a její vajíčko-salámové jednohubky, druhé místo získal Ladislav Výborný s čertovskou mňamkou a první místo získala Iveta Procházková a její jednohubky nazvané mini hod-dog.

Je třeba pochválit všechny hasiče z Vitinky, kteří se o pěkný večer zasloužili (a to v sobotu během dne ještě vyčistili koupaliště). Myslím, že se všichni příjemně bavili, popovídali si se známými a sousedy a také si zatančili. Zase za rok se budeme těšit na další ročník sousedského posezení.

